

REDACTIA

Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor., pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
Vrîl de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
trăinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

Se anșir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

România și Tripla-alianță.

(F.) Marele ziar politic „Berliner Tagblatt” publică în numărul său din 4 Februarie c. un articol trimis din Viena, intitulat „Chestiuni din Balcani”. Articolul acesta are o importanță excepțională prin cele ce se relevă la adresa politicii regatului român și în special prin modul frăn, în care se vorbește despre raportul dintre România și Tripla-alianță. Eată auzume paragiul din chestiune.

„In ce privește România, ea este socotită ca cetatea intereselor Triplei-alianțe în Balcani. Și nu încapă nici o îndoială, că regele Carol, împreună cu ministrul său de externe, cheme-se acela Sturdza sau Carp, este de o loialitate deplină față de Tripla-alianță. Aceasta însă se referă numai la timpurile de pace. Într'un eventual cas serios, nu există putere, care intereselor vitale ale statului ar opune un angajament diplomatic. Un cas cunoscut este raportul dintre Italia și Franța în anul 1870. Italia înota în apele lui Napoleon al III-lea. Ear' când interesele vitale ale statului i-au impus a se întoarce dela Franța, dinastia împreună cu ministrul au fost necesități a-și călca pe inimă și a ceda voinței naționale.

Un cas analog ar pute să se ivească și cu România. Amănutele dintre Tripla-alianță și România nu sunt cunoscute. Nici nu știm ce-a pertractat acum dl Carp la Berlin și la Viena. Știm însă, că dl Carp aparține acelor bărbați de stat români, cari sunt votați Triplei-alianțe nu numai din cauza oficiului ce-l ocupă, ci cu toată convingerea internă. Este deci posibil, ca ei, în afară de cadrul expunerilor oficiale, să fi arătat și lipsurile relațiunii României cu cei trei aliați.

„Dar' pe de-o parte este și în interesul Alianței, ca România să fie obligată, poate ca al patrulea aliat egal îndreptățit, ear' pe de altă parte România trebuie să primească asigurarea, că în urmărirea aspirațiilor sale i-se va da tot ajutorul posibil.

„La aceasta mai adaugem, pentru a preîntîmpina restălmăcirile, că aici nu e vorba de în mod agitatoric exploatarea tendințe de expansiune asupra Transilvaniei, ci că după chiar părerile bărbaților de stat români, aspirațiile lor se îndreptează spre alte părți”.

Scriitorul articolului, precum vedem, solicită declararea oficială a Alianței-cuadruple, ca singură asigurare pozitivă, că România va coopera sincer la menținerea păcii în Balcani pe de-o parte, a echilibrului european pe de alta. Odată declarată de putere a patra în condiție și egal îndreptățită, vor fi pe partea intereselor Alianței nu numai Regele și bărbații de stat ai României, ci simpatiile întregului popor.

Reflexiunile acestea, impuse de starea actuală a situației politice în

Balcani și de rolul de-o importanță tot mai evidentă a României în chestiunea Orientului, nu mai pot surprinde pe nimeni. Raporturile intime și loiale ale României față de Alianța-triplă isvorite din omogenitatea de interese, sunt destul de vechi și de cunoscute, decât ca declararea ei de aliat al patrulea să nu urmeze necesarmente. Era numai chestie de timp și se pare că în cercurile politice din Berlin și Viena se crede timpul sofit.

Favorul principal, care va rezulta din acest act politic, este acela seminal și în articolul citat, că România va fi spriginită în urmărirea aspirațiilor sale. Ei, și acestea nu sunt aspirațiuni de expansiune teritorială, ci tendințele de consolidare internă, de întărire culturală și economică, de augmentare a armatei; cu un cuvânt: de tot ce contribuie la crearea unei Români moderne, merită a fi scut puternic la poarta critică a Orientului. În privința acestor „aspirațiuni” bărbații de stat ai României sunt unanimi și cunoaștem nenumărate declarațiuni ale lor, în care se accentuează, că politica esternă a României nu este o politică de aventuri, ci conformă cu interesele mari ale Europei.

Constatarea ziarului din Berlin, că politicianii români nu-și îndreptează aspirațiunile asupra Transilvaniei, este deci justă. Și e probabil, ca astăzi în cercurile politice competente dela Viena și Berlin să existe o convingere absolută asupra acestui punct și că toate intrigile și insinuarile, ca gogorita „daco-românismului” din partea politicăstrilor maghiari, să fie spulberate deja.

Intrebarea ce se impune acum este, dacă cercurile conducătoare din Budapesta își vor trage și ele consecvențele sau nu?

Ei atâta timp, decând li-se tot toacă la ureche și dintr'o parte și din alta, că o continuare a nefastei politice de maghiarisare și o menținere a relațiunilor încordate dintre cetățenii diferitelor naționalități ale Ungariei, sunt absolut jignitoare pentru interesele Alianței-triple. Nici Germania și nici România nu pot fi socotite ca țeri amice și aliate ale Ungariei, câtă vreme aceasta persistă în politica sa de opresiune față de elementul german și cel român. Politica de duplicitate a cercurilor din Budapesta, amică în afară și dușmană și agresivă în lăuntru, este de-o îndrăzneală unică și nu concordă cu principiul de loialitate și de onestitate, care trebuie să servească de basă la o alianță politică cu scopuri atât de mari.

Maî anul trecut, în broșura cunoscută „Das magyarische Ungarn und der Dreibund”, un fruntaș politic, ascuns sub pseudonimul Hungaricus, a adresat politicianilor maghiari un energie advertisement, arătându-le pe larg falșa lor situație în Alianța-triplă și documentându-le, că prin atitudinea lor nu sunt amici, ci inimizii declarați ai ei. Și expunerilor clare ale lui Hungaricus li-s'a răspuns prin voci-

ferări din partea presei opoziționale și ni-se pare prin ridicola măsură a ministrului de interne, de-a se opri intrarea în Ungaria a broșurei, detragându-i-se debitul postului...

Situația aceasta nu mai poate dura.

E timpul suprem, ca cercurile din Budapesta să revie la sentimente mai curate și să procedeze cât mai curând la soluțiunea tuturor chestiunilor pendente, la aplanarea tuturor conflictelor, cari stânjănesc armonica conc lucrare a statelor aliate. Vom vedea în curând, de câtă înțelepciune și de câtă loialitate e capabil actualul guvern, care se laudă a fi cel mai drept și cel mai echitabil dela Deak Ferencz încoace.

N'a fost obiceiul!.. Kossuth Ferencz amenințase cu obstrucție parlamentul, dacă nu se va da din partea guvernului satisfacție mulțumitoare pentru „baia de sânge” dela Murș-Osorheiu.

Primul-ministru Széll însă a fost destul de dibaci să molcomească vehemența fiului lui Kossuth. prin declarațiunile sale, în privința măsurilor de ordine penală ce a luat. Și Ferencz s'a astîmpărat, s'a declarat satisfăcut.

Luând act de „cavalereasca” atitudine a șefului kossuthist, „Pesti Napló” se declară, la loc de frunte, încântat de acest „progres” în lupta parlamentară. Acest cas însemnează o adevărată „reformă”, — căci n'a fost obiceiul” înainte de a se face așa politica, cu atâta „loialitate”, etc.

La acestea însă un judecător obiectiv și cunoscător al „politicii” maghiare, de sigur că ar răspunde: când e vorba de piele ungherească și interese ungherești, ei toldeaua au fost o apă, atât în mod „loial”, cât și neloial.

Noul conducător al Sașilor. „Siebenbürgisch Deutsches Tageblatt” în numărul de ieri (12 l. c. n.) anunță, că comitetul central al Sașilor din Sibiu a ținut în 10 l. c. o ședință, în care a luat cu regret la cunoștință retragerea Drului Wolff din presidenția comitetului și în locul lui a ales de president pe deputatul dietal Dr. Wilhelm Bruckner.

Din Dietă.

De câte-va zile în Dieta ungară se debate budgetul ministeriului agriculturii. Au vorbit până acum la acest obiect mai mulți inși din „părinții” patriei; ear' alaltă-eri (11 l. c. n.) însuși ministrul resortului, Dr. Darányi, și-a rostit exposeul, care a plăcut — zic rapoartele foilor maghiare — tuturor deputaților fără osebire de partid. Îndeosebi însă a ghidit de tot plăcut coardele inimilor patriotice vestea dată de ministrul, că un anume Eczen Sándor, proprietar în M-Ludoș, (în Ardeal) a dăruit statului moșia sa în preț de 206.000 coroane, cu scop de-a se coloniza acolo Secui și Ciangăi. Intreagă camera a isbucnit în strigăte de „éljen”, fiind vorba aci tocmai de progresul mare al colonisărilor între-

nemaghiari, pentru cari conolisări ministrul se laudă că a făcut și muncă atâta de mult, spre binele și înflorirea rasei maghiare.

A doua zi (12 l. c.) a continuat desbaterea asupra acestui budget, la care au luat cuvântul deputații Blaskovics, Horváth, Szuhányi, Rohonczy și Bessenyei, arătând mai multe scâderi ce au să se îndrepte în agendele resortului.

Azi are să mai vorbească la chestie ministrul Darányi, și se va trece apoi la desbaterea specială asupra acestui budget.

DIN AUSTRIA.

Luni, în 11 l. c., Majestatea Sa a primit în audiență pe nouii presidenți ai parlamentului. La cuvintele călduroase de salutare ale acestora, Majestatea Sa a răspuns următoarele:

„Foarte mult mă bucur, că alegerea s'a săvârșit atât de repede și aproape în unanimitate. În asta găsesc speranța, că acum și în parlament vor urma rapoarturi mai bune. Incepeți munca, domnilor, căci asta e acum cea mai importantă și cea mai urgentă datorie”.

Tot în 11 l. c. n. după amezii casa seniorilor a ținut o ședință sub presidenția prințului Windischgrätz, care îndată la începutul ședinței a citit rescriptul ministrului-president, care cere casei să ia la cunoștință și să pună în archiva parlamentului declarațiunea arhiducelui-moștenitor de tron Francisc Ferdinand, făcută cu privilegiul căsătoriei sale cu contesa Sofia Chotek. Declarația a fost citită de Jauner, șef de secție și directorul de cancelarie a casei seniorilor, cari au ascultat-o stând în picioare. După citire, presidentul a enunțat, că declarația cu stimă se ia la cunoștință și-și exprimă dorința, ca în întreaga sa viață consacrată scopurilor mari și nobile arhiducele să fie însoțit de acea fericire familială, căreia a pus basă prin această legătură a inimii. — Eaunțarea presidentului a întâmpinat aprobarea generală a casei.

Proselitism.

Astăzi toată lumea tinde a se lumina, a se perfecționa, a-și asigura preoți harnici, școale bune cu învățători calificați. Așa tindem și noi Români greco-orientali. Ne nisim încercându-ne toate puterile, ca să asigurăm existență cuviincioasă preoților, să ne înzestram cu școale după recerințele legii și cu învățători calificați, și cine ne împiedecă, cine se atinge, cu mână sacrilegă de aceea ce avem mai scump pe lume, de biserică și școală?

Avem exemple, și încă multe, că în comune de ale noastre, unde a fost vorba de vr'o nelățălegere între preot și credincioși; de ridicarea vre-unui biserică sau a vre-unui edificiu școlar corăspunzător; de îmbunătățirea salariului învățătoresc, numai decât au eșit la iveală din partea cutărui preot greco-catolic promisiuni și momeli, că dacă trec oamenii la greco-catolicism, nu vor plăti bir preotului, nu taxa școlare sau cel mult numai un bagatel, nu vor plăti în cult decât 5 % sau și mai puțin, vor scăpa de suportarea șeselor electate pentru zidirea biserică sau a școlăi etc.

Încă înainte de a ocupa postul de protopresbiter mi-s'a dat ocaziune să aud, că episcopul unit din Lugoj, Dr. Radu, tînde a deveni agresiv, ear' după-ce am ocupat postul de protopresbiter, m'am convins, că

evenimentelor din vremea domniei sale.

Milan Obrenovici s'a născut la 22 August 1854, fiu al lui Miloș și Maria Catargi. Crescut în Paris, la 2 Iulie 1864 a fost proclamat de domnitor al Serbiei, după asasinarea zechiului său, a principelui Mihail.

La anul 1875 s'a căsătorit cu frumoasa Natalia Chetico, fiica colonelului rus Petre Ivanovici, ear la 14 August 1876 i s'a născut fiul Alexandru, actualul rege al Serbiei.

În același an, și cel următor, în alianță cu Muntenegru, Serbia intră în război cu suverana sa Turcia; și deși zdrobită, după sfârșitul războiului oriental, în care la biruință României îi revine partea leului, Congresul din Berlin o declară de suverană. La 1882 Martie 6, cu învoierea marilor puteri, Milan ia titlul de rege.

La 1885 Milan încercă cu finanțele țării, cu armata neregulată și rău ajustată pornește pentru Serbia nenorocitul război contra Bulgariei. Tăzurile lui Alexandru de Batenberg îl fac pe Milan să se cutremure în cortul său din Slivnița, unde „comandantul oștii” petrecea cu femei și cu șampanie, lăsându-și țara pradă în mâinile vrăjmașului.

La anul 1888 se desparte de soția sa. La 1889 abdică de tron, în favorul fiului său. La 1891 abdică de cetățenia sârbescă, în schimbul unei mari sume ce i se dă din partea statului. La 1894 însă el se întoarce în Serbia și e numit de fiul său generalisim al armatei. Când în pace, când în ceartă, ba cu fiul său, ba cu soția, în vecinică hărță cu partidele politice, în special nelindurător față cu partidul radical, după ce încenează monstruosul proces de „atentat” contra vieții sale și infundă pașcăriile cu fruntașii numitului partid, — și după ce nu mai e cu puțință de a fi suferit în patria sa, el este exilat.

Regele Alexandru căsătorindu-se cu Draga Mașin, Milan pregătește o puternică acțiune pentru a răsturna din tron pe fiul său, trimite chiar proclamațiuni la revoltă către soldați și poporul din Serbia, — pe când pe neașteptate vine moartea și-l răpește.

Foarte greu s'a despărțit exregele de viață protestând că abia 47 ani i-a fost dat să trăiască.

Ultima dorință ce și-a exprimat a fost să fie înmormântat în vre-o mănăstire sârbescă din patria noastră.

Fiul său, regele Alexandru, a hotărât să fie transportat la Belgrad și să-l înmormenteze cu mare pompă.

Majestatea Sa, împăratul și regele nostru i-a designat ca loc de vecinic repaus mănăstirea sârbescă din Crușevăț, din Banat.

Vineri cadavrul va fi transportat la Petervaradin, ear până atunci catafalcul va sta în biserica sârbescă din Viena.

Războiul buro-englez.

Cu privire la luptele din urmă dintre Buri și Englezi, eată cea mai nouă telegramă:

Londra, 11 Februarie. Trupele de sub comanda generalului Creve au fost îngelate în capcană de Buri. Englezii au trebuit să părăsească un tun mare purtat cu aburi. Până luptau să-l mântue, au căzut o mulțime de soldați. Fînd în primejdie de a fi prinsă trupa întregă, Englezii s'au retras. A doua zi Buri i-au atacat din nou, când Englezii earășii s'au retras, până ce în fine la Israelpost s'au întâlnit cu trupele lui Knox.

Buri erau comandați de generalul De Wett.

Lupta aceasta, petrecută la 30 Ianuarie lângă Bloemfontain, este începutul glorios al intrării generalului De Wett în Capland. Până acum nu se publicase niciun raport despre această

luptă, care dovedește, că De Wett a reușit să-și facă drum printre trupele engleze înșirate pe linia Bloemfontain-Ladybrand.

O telegramă de azi dimineață, cu datul de 13 curent anunță din Londra, că Kitchener ar fi rețut un mare succes strategic: ar fi încunjurat pe generalul Botha, care lăsând tunurile, ar fi fugit pe pământul Schwaz. La Londra e bucurie mare.

Numai să nu fie de geaba!

Noutăți

Arad, 13 Februarie n. 1901

Primarul Fiumei. M. Sa Monarchul a aprobat alegerea D rului Mayländer de primar al orașului Fiume. Reprezentanța orașului a fost convocată pe Luni, la sediță, pentru a i-se comunica acest act îmbrucător și pentru a fi de față la depunerea jurământului din partea noului primar.

Secția meseriașilor a Asociației naționale aradane pentru cultura poporului român, invită la petrecerea cu dans împreună cu cântece și declamări ce va avea loc Sâmbăta la 16 Februarie n. c. în sala restaurantului „Vas”. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare de persoană 60 fl. (30 cr.). Venitul curat e destinat pentru ajutorarea învățăcelilor meseriași săraci. Petru Truța, directorul Asociației. Ioan Russu-Șirianu, presidentul secției. Francisc Rognean, casier.

Dr. Vasile Dan de Apșa, candidat de avocat în Sibiu, a depus la 8 Februarie a. c. cu splendid succes cenzura de avocat la tabla reg. din M.-Oșorhei. Dr. Dan, nepot al I. P. S. Sale D-lui Dr. Victor Mihaly, arhiepiscop și metropolit în Blaj și fiu al Marmății — și-a făcut stagiunea de conceptist și mai apoi de candidat de avocat în Sibiu cu scop de a-și însuși limba maternă-română în mod deservit. Românii din ținutul, unde Dr. Dan își va deschide cancelaria advocațională, — vor câștiga un bun și vrednic apărător al cauzelor lor. Felicităm pe tinerul avocat din toată inima.

Urmărirea lui Sarafoff. Un confrate din București publică următoarea telegramă, ce primește din Sofia:

Generalul Petroff, primul-ministru al Bulgariei, a chemat pe Boris Sarafoff în cabinetul său.

După ce i-a făcut o admonestațiune severă, arătând urmările triste ce pot avea isprăvile lui, i-a cerut să demisioneze din prezidenția comitetului revoluționar-macedonean și l'a anunțat, că va fi urmărit de justiție.

Regele Eduard în Germania Ziarulul „Berliner Tagblatt” i-se raportează din Londra, că regele Eduard îndată după deschiderea parlamentului englez va pleca în Germania, pentru ca să înapoieze împăratului Wilhelm visita, ce acesta a făcut Angliei în timpul din urmă.

Contra duelului. Clubul central din Viena într-o sesiță ținută în 11 l. c. n. a hotărât, să adreseze guvernului o interpelație pentru a se pune capăt maniei duelului.

Un celebru savant siniceș. Duminecă înainte de amiază s'a sinucis în München unul din cei mai mari învățați din lume: Maximilian Pettenkofer în vârstă de 83 ani, trăgându-și în cap un glonț de revolver. Decedatul era profesor de științele naturale la universitatea din München și pe terenul

științei și-a câștigat merite neperitoare. A scris mulțime de opere de mare valoare, prin cari a ajuns la un renume, la care rari muritori pot să ajungă în lume. Pricina care l'a împios la această hotărâre grozavă, ar fi fost o boală de nervi. Toată lumea științifică va primi uimită știrea aceasta, ca un savant de așa mare renume și la o vârstă atât de adâncită să-și curme el însuși zilele vieții. Între adresele de condolență este și scrisoarea prințul-regent Luitpold către fiica sinucisului. În scrisoare prințul-regent își exprimă condolența pentru pierderea ireparabilă, ce îndură familia și știința, și accentuează, că Pettenkofer s'a bucurat de cea mai mare autoritate în toată lumea științifică.

Grozăvenile unei căpitanii districtuale austriace. „Deutsches Volksblatt” din Viena aduce următoarea veste: Preotul catolic Milewski din comuna Krosie, lângă granița răsărită (Bucovina), primise spre păstrare 12.000 de ruble, bani mențiți pentru zidirea unei biserici în numita comună. În 23 Decembrie a fost trezit preotul Milewski pe la un ceas după miezul nopții din somn; șese oameni mascați au intrat în tinda ca cei parohiale și l'au rugat pe preotul să vie numai decât ca să împărțesească cu sine teie taine pe un lucrător ce se află pe patul morții. Urmând preotul Milewski acestei rugări și eșind din casă, cei șese îi aruncă o funie pe după cap și-l provoacă să le de pe loc toți banii ce-i ține în păstrare. Preotul nu și-a pierdut mințile, nici cumpătul, chiar și în primejdia aceasta în care se afla ci le spuse bandiților, că e gata a le da banii ceruți numai să vie în odaie unde îi ține. Ducându-i pe hoți în odaie, deschise un saltar al mesei de scris, din care era să scoată banii. În loc de bani însă părăntele scoate un revolver încercat cu șese patroane și le descarcă cu înțepala fulgerului în cei șese hoți. Doi din aceștia se restoarnă morți la pământ, ear ceilalți o apucă la fugă. Unul din hoții împușcați era însuși căpitanul districtual din Krosie, ear celalalt comisariul său. Se crede că și ceilalți patru, cari au fugit, sunt asemenea ampoliați ai căpitaniei districtuale. Această presupunere e cu atât mai aproape de adevăr, cu cât chiar a doua zi a fost arestat bietul preot sub cuvânt că avea un revolver fără licență de arme.

Așa scrie gazeta vieneză. Noi nu mai adăugem nici un cuvânt de talmăcire — zice „Desteptarea”.

Duel între fete. În Neapole s'a întemplat zilele trecute un groznic duel între două fete Filomena și Angiolina cari amândouă erau angajate în aceeași prăvălie. Causa conflictului a fost dragostea — bat-o focul, pentru unul și același coconaș. Eșind pe teren cu doctori și cu secundante în toată forma, și dându-se signalul, începură ca niște furii să se străpungă cu pumnalele. Angiolina rămase moartă pe câmpul de luptă, ear Filomena scăpă cu câteva răni mai ușoare.

Reuniunea pompierilor voluntari din Săliște. Invită la petrecerea ce o va arangea Vineri 15 Februarie 1901 în sala cea mare a școlii române din Săliște. Venitul curat e destinat în favorul fondului reuniunii. Inceputul la 7¹/₂ seara.

O prăvălie în arândă se dă în condiții favorabile. Prăvălia (boita) e arangiată cu tot felul de mărfuri ce se caută în locul acelu; are dreptul de a vinde tatun (tabac) și sare, precum și licența de benturi. Cu prăvălia împreună se arendează și o magazie cu două pivnițe pe termen de 5—6 ani.

Se face o învârtire de negoț de 24—30 mii de coroane.

Doritorii să se adreseze la administrația foil noastre.

BIBLIOGRAFIE

Ear un fel de Berni-Detre. Cititorii noștri desigur își aduc aminte de sesița Comitetului Asociației, în care Prea Cuviosul Ilarion, vice-președinte al Asociației, raporta că toată lumea este în-

cântată de enciclopedia d-lui „Gelehrter” von Diaconovich. Ca dovadă despre asta, se provoca la niște recenziuni elogioase de prin revistele literare din România.

Ca să venim și noi în spriginul d-lui Ilarion, care s'a provocat la reviste, dar n'a reprodus nimic, ne luăm voie a reproduce următoarele din „Convorbiri Literare”, N-r. 4, anul XXXIV:

„A apărut o nouă fasciculă din „Enciclopedia română” pe care o dirige dl Corneliu Diaconovich, a cărui stăruință e mai presus de ori-ce laudă. Din nenorocire nu putem spune același lucru și despre publicația, în serviciul căreia se pune această laudabilă stăruință. Mărginindu-ne la această fasciculă, constatăm întâiu lipsa de proporții a articolelor. Așa de exemplu, d-lui Idieru, profesor bucureștean, i-se consacără de două ori mai multe rinduri decât lui Ilie-Vodă Rareș, care dacă n'a fost profesor la București, a ocupat totuși onorabila situație de Domn al Moldovei și a avut bunul simț de a nu scrie nimic. Pe urmă — și credem că dl Diaconovich nu va desprețui umilul nostru sfat — e imperios necesar, ca articolele relative la istoria Românilor să nu mai fie făcute... așa cum sunt. Cum sunt? Un resumă din cartea d-lui Xenopol, în cele mai multe cazuri, și multă lume știe că această lucrare e întrecută astăzi în toate părțile ei. Puțină idee să aibă cineva de istoria Românilor, și-și va uita de născuzi cetindule. Un singur exemplu: dl Xenopol nu știa că cuvint le Cataneu Ianuensis înseamnă Cattaneo din Genova, ceea-ce e regretabil. Fînd-că d-sa a scris Cataneu Ianuensis, aflăm la litera I un articol Ianuensis, care privește pe bietul Italian. Așa o boală s'a mai făcut de altminterea și la litera H, unde găsim pe Hazachi, Sultana care s'a amestecat în afacerile lui Cercel, pe când se știe că Hasechi e numele ori cărei întăie soții a unui Sultan!”

Că în enciclopedia d-lui Diaconovich profesorului Idieru i-s'a dat loc mai mult ca lui Ilie-Vodă Rareș, pricina e că dl Idieru colaborează la enciclopedia... De altminteri și despre Braniște (Bill-a-zamă lungă) s'a scris mai mult decât despre Grigore și Dumitru Brătianu, de pildă.

Dl Diaconovich trăiește cu via, ce să-și mai bată capul cu morții!

Cât privește acum că îl ia la contribuție pe dl Xenopol, de unde să știe dl Diaconovich că a putut să greșească și dl Xenopol! Destul dacă știe că dl Xenopol trăiește și s'a ocupat cu istoria. Pentru un agent de asigurări este destul și atăta.

Dar' atunci de ce face enciclopedia?

ULTIME ȘTIRI.

Stare de asediu în Spania.

Tulburări mari au izbucnit în capitala Spaniei din incidentul cununiei lui Don Karlos, fiul contelui de Cazerta, cu archiducesa de Austria, ce avea să fie acum în Madrid. La plecarea din gară spre oraș, contele cu trei fice ale sale, cari aveau să asiste la cununie, în 11 l. c. au fost atacați și insultați de mulțimea imensă, care a dat năvală asupra trăsului, voind să ucidă pe contele.

„Să piară trădătorul, căldul dela Cuenza!” — îi strigau mil de gurl. — Șeștie anume, că contele de Cazerta cu soldații cariști, la ocuparea Cuenzei a săvârșit așa cruzimi, că pentru asta fusese osândit la moarte.

Mulțimea a huiduit trăsura contelui până la palatul regal, unde numai poliția înarmată a putut să mântue viața contelui, lăsându-l în curte, ear mulțimea împraștîndu-o cu mare greutate.

După asta mulțimea infuriată din nou a năvălit asupra claustrului jesiților, spărgînd ferestri, insultând grozav pe jesiții și strigînd moarte asupra lor. Guvernatorul a admonat prin placate și cu asprime mulțimea, că dacă nu încetează cu tulburările, va aplica măsurile extreme.

Încă eri, 12 l. c., guvernul și-a dat demisia și s'a publicat starea de asediu asupra orașului.

Sărbările statorite din incidentul căsătoriei lui Don Karlos au fost sistate.

Editor. Aurel Popovici Barciannu. Red: respuns: Ioan Russu Șirianu.

Invitare al abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe semestrul prim la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii abonați sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“

rum.

Tassam.

Rugăm, stimată menageră,
încercați

D. 1100-07

J. P. S. L.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai societății comerciale pe acțiuni „CONCORDIA“ din Sinteș, sunt prin această invitați în sensul §-lui 17 din statutele societății la

IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Sinteș la 24 Februarie șt. n. după amiază la 2 ore în localul societății.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea societății și despre rezultatul gestiunii anului a IV-lea.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Deciziunea compturilor anuale și darea absolutului.
4. Deciziunea asupra împărțirii profitului curat realizat în anul al IV-lea de gestiune.
5. Înfrățesul statutelor societății.
6. Examinarea propunerii făcute în sensul §-lui 41 din statutele societății.
7. Examinarea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

George Costa, pres. direcțiunii.

Active			Contul Bilanț.		Pasive	
	Coroane	fl.			Coroane	fl.
Cassa în numărari	535	78	Capital social	5000	—	
Inventariul marfei	1836	98	Fond de rezervă	401	52	
Casa societății	1760	—	Creditori	1791	11	
Mobilier	353	80	Contribuția și accis	101	32	
Spese de fondare	243	20	Darea pentru măsurarea beuturilor	100	—	
Debitori (a) din marfă	2762	31	Profit curat	98	12	
(b) arănda grădinii						
(c) diverse						
(d) vinderea vilei						
	7492	07		7492	07	

Este			Contul perderilor și profitului		Intrate	
	Coroane	fl.			Coroane	fl.
Salarii	1022	—	Venite dela marfă și beuturi spirtuoase	2409	—	
Contribuția directă și comunală	155	68	Din arănda grădinii	8	—	
Consum de vin și carne	53	52				
Contribuția pentru camera comercială	7	27				
Percentuațiune	101	26				
Spese diverse	368	20				
Porto și chirii	311	01				
Profit curat	98	12				
	2417	—			2417	—

Sinteș, la 31 Decembrie 1900.

Sever Busilla m. p. direc. executiv.

George Costa, m. p. președinte.

Simeon Popa, m. p. cond. comerciant.

Membrii Direcțiunii:

Teodor Fălcușan m. p.

Ioan Cirila m. p.

Simeon Giuca m. p.

Antoni Ciariu m. p.

Nicolae Orodan m. p.

Bilanțul, contul profitului și al perderilor de față revidându-l, și cu cărțile principale conținându-l, l'am aflat intru toate esact.

Sinteș, la 28 Ianuarie 1901.

Comitetul de supraveghiere:

Ioan Bătrîn m. p.

George Orodan m. p.

Dimitriu Mihaș m. p. pres. com. de suprav.

George Biger m. p.

Antoni Feldan m. p.